

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jana Rutsche a soudců JUDr. Pavla Kumprechta a JUDr. Ivony Šubrtové ve věci

žalobce: **B. V.**, narozen X
bytem X
zastoupen JUDr. Miloslavem Noskem, advokátem
se sídlem Nádražní 24, Semily

proti
žalovanému: **Státní pozemkový úřad**
se sídlem Husinecká 1024/11a, Praha 3

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. září 2016, č. j. SPU 415130/2016

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět sporu

1. Žalobou napadeným rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání žalobce proti usnesení Státního pozemkového úřadu, Krajského pozemkového úřadu pro Liberecký kraj, Pobočky Semily (dále také jen „Pozemkový úřad“), ze dne 14. 7. 2016, č. j. SPU

source not found.

350239/2016, a toto rozhodnutí potvrdil. Pozemkový úřad jím rozhodl, že žalobce není účastníkem řízení o komplexních pozemkových úpravách v k. ú. X, vedeného podle zákona č. 139/2002 Sb., o pozemkových úpravách a pozemkových úradech a o změně zákona č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pozemkových úpravách“).

II. Obsah žaloby

2. V úvodu žaloby žalobce konstatoval, že žalovaný vede řízení o komplexních pozemkových úpravách X a Kotelsko (dále také jen „KPÚ“). Vzhledem k tomu, že je vlastníkem pozemků stp. č. X, X a ppč. XXXXXXXXX v katastrálním území X, byly tyto pozemky původně do uvedených KPÚ zahrnuty, žalobce byl také členem sboru zástupců.
3. V lednu roku 2015 mu byl předložen soupis nároků, jehož součástí bylo i prohlášení ve smyslu § 3 odst. 3 zákona o pozemkových úpravách. Svým podáním ze 6. 2. 2015 vyjádřil nesouhlas se zařazením svých pozemků ppč. 592/1, 592/3, 593, 596/1 a 582/1 do KPÚ s poukazem na to, že na těchto pozemcích je nezákonně umístěna veřejná účelová komunikace a na ppč. 582/1 jsou umístěny dva nezákonně vybudované propustky na potoce Tikovka. Doložil, že vede řízení, ve kterých je existence těchto staveb osvědčena. Stavebníkem je v obou případech obec Veselá, tedy subjekt odlišný od České republiky, a stavby jak komunikace, tak propustků na cizím pozemku, jsou stavbami neoprávněnými. Tento stav naplňuje podmínky ustanovení § 3 odst. 3 zákona o pozemkových úpravách, tedy tyto pozemky nemohou být v mezích pozemkových úprav řešeny, není-li dán souhlas vlastníka.
4. Pozemkový úřad vyvíjel dle žalobce značné neprocesní úsilí, abych svůj nesouhlas vzal zpět a snažil se prosazovat zájem obce Veselá na změně průběhu komunikace v souladu s jejím nezákonným provedením a ve změně cestního pozemku tak, aby propustky byly umístěny v komunikaci a nikoliv mimo ní. Praktický problém spočívá v tom, že nezákonně vybudované propustky nejsou správně dimenzovány a při vyšších srážkách dochází k zaplavování okolních pozemků žalobce. To je ve stavebním řízení o odstranění stavby zjištěno nad všechnu pochybnost.
5. Za tohoto stavu konal Pozemkový úřad dne 27. 4. 2015 jednání na Obecním úřadě ve Veselé, a protože k žádné dohodě nedošlo, učinil závěr (třetí strana protokolu), že: *„Jelikož se nepodařilo ani přes opakované jednání ve věci dosáhnout shody, dojde z výše uvedených důvodů k vyloučení pozemku uvedený v nesouhlase pana Vrbaty z obvodu komplexní pozemkové úpravy.“* Tento závěr by býval byl dle žalobce správný. Dne 6. 11. 2015 byl ale jeho právnímu zástupci doručen přípis Pozemkového úřadu z 5. 11. 2015, značený jako *„Oznámení o ukončení účastenství ve správním řízení.“* Obsahem bylo sdělení, že žalobce přestává být účastníkem uvedeného řízení vzhledem k tomu, že byly z obvodu komplexních pozemkových úprav vyloučeny všechny jeho pozemky v katastrálním území X. Přípis se dovolává nepravdivého tvrzení, že o vyjmutí těchto pozemků bylo rozhodnuto na společném jednání dne 27. 4. 2015.
6. V reakci na stížnost žalobce vydal Pozemkový úřad dne 11. 1. 2016 rozhodnutí, kterým určil, že žalobce není účastníkem řízení o komplexních pozemkových úpravách v katastrálním území X. Na základě odvolání žalobce žalovaný rozhodnutím z 18. 3.

source not found.

2016 napadené rozhodnutí zrušil a vrátil věc orgánu prvního stupně. Ten opětovně rozhodl shodně 11. 4. 2016. Také odvolání žalobce proti tomuto rozhodnutí žalovaný vyhověl, kdy rozhodnutím z 6. 6. 2016 napadené usnesení opět zrušil a vrátil Pozemkovému úřadu. Ten se stejným výsledkem vydal potřetí usnesení dne 14. 7. 2016. O odvolání žalobce proti němu rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím.

7. Zásadní otázkou, která prochází celým řízením o ukončení žalobcova účastenství v KPÚ, je dle jeho názoru důvod takového postupu, tedy důvod změny obvodu pozemkových úprav. Takový důvod dle něho neuvedl ani prvostupňový úřad, ani úřad odvolací. Je nepochybnou skutečností, že Pozemkový úřad jeho shora označené pozemky do obvodu komplexních pozemkových úprav na počátku zahrnul a byl tedy přesvědčen, že je to tak správné a zákonné. Když žalobce neudělil souhlas k řešení několika málo parcel a doložil důvod, tak Pozemkový úřad namísto toho, aby dále postupoval v souladu se zákonem, tj. nezpracoval pozemky, které jsou podle zákona na základě mého nesouhlasu vyloučeny, a pojednal pozemky ostatní, žalobce vyloučil z pozemkových úprav jako celku. Ani žalovaný nevysvětlil, z jakého důvodu nebyly z komplexních pozemkových úprav vypuštěny pouze pozemky dotčené zákonnými stavebními závadami, ale i všechny ostatní žalobcovy pozemky. Právě v absenci tohoto vysvětlení spatřuje žalobce zcela jednoznačnou libovůli v činnosti žalovaného a Pozemkového úřadu.
8. Z časové i věcné souvislosti se shora uvedeným jednáním konaným na Obecním úřadě ve Veselé, stejně tak jako s následným jednáním na Pozemkovém úřadu, je žalobce přesvědčen, že ostatní pozemky byly vyřazeny z pozemkových úprav proto, že využil svého zákonného práva nesouhlasu. Touto formou se jej rozhodl Pozemkový úřad potrestat, když je patrné, že geodetickým pojednáním okolních pozemků žalobci v občanskoprávních sporech, které vede, prospěje.
9. S argumentací žalovaného, že důvodem je skutečnost, že jeho pozemky činí vlastnický ucelený blok, který nevyžaduje zásah pozemkovými úpravami, nesouhlasí. Potom by se totiž jevila nesmyslnou činnost Pozemkového úřadu, který jeho pozemky do komplexních pozemkových úprav původně zahrnul. Dle žalobce je postavení vlastníka v komplexních pozemkových úpravách dvojaké, jednak mu zákon ukládá povinnost být účasten s pozemky, které podléhají KPÚ, avšak současně z toho vyplývá i právo být účasten KPÚ, neboť výsledkem jsou i nemalé výhody, v jeho případě náležité geodetické určení pozemků.
10. Potvrzení důvodnosti názoru, že změna obvodu KPÚ byla provedena „za trest“, spatřuje žalobce v odůvodnění posledního prvostupňového rozhodnutí, kde bylo výslovně uvedeno (avšak také poprvé), že lokalita s jeho pozemky byla do komplexních pozemkových úprav zahrnuta, protože se předpokládalo, že v jejich rámci dojde návrhem nových pozemků v dotčené lokalitě k vyřešení sporu o umístění stavby cesty procházející touto lokalitou. Jak ale žalovaný sám zdůraznil, k žádnému takovému účelu pozemkové úpravy určeny nejsou. Je tedy dle žalobce patrné, že Pozemkový úřad se stal mluvčím a prosazovatelem zájmů obce Veselá.
11. Dále žalobce připomněl argumentační zmatek, kdy se správní úřady dovolávají i toho, že podle geodetických směrnic obvod KPÚ musí být tvořen hranicemi, které nejsou vlastníky zpochybňovány. Z uvedeného plyne, že jde o vnější hranici pozemkových úprav a nikoliv o hranice jednotlivých pozemků. Naopak problematika vnitřních hranic

source not found.

je právě při KPÚ nově řešena, jak vyplývá z ustanovení § 2 zákona o pozemkových úpravách.

12. Dle žalobce nelze přehlédnout, že zákon o pozemkových úpravách zná a upravuje pouze jediný případ ukončení účastenství v řízení o pozemkových úpravách a to ve smyslu § 5 odst. 3 věta druhá, kde se předvídá, že účastník může přestat být účastníkem řízení podle odstavce 1 písm. a), z čehož vyplývá, že buď by musel přestat být vlastníkem pozemků, které jsou dotčeny řešením v pozemkových úpravách atd., popřípadě by se musel stát vlastníkem, u kterého se pouze obnovuje soubor geodetických informací. Žalovaný ani Pozemkový úřad však žádnou z těchto skutečností ve svých rozhodnutích neuvedli. Názor žalovaného, že Pozemkový úřad může měnit obvod pozemkových úprav libovolně a že tím dochází ke změně okruhu účastníků řízení, považuje žalobce rozporný s § 9 odst. 6 zákona o pozemkových úpravách a za nepřipustnou libovůli.
13. Navrhl proto, aby krajský soud zrušil rozhodnutí žalovaného, a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

III. Obsah vyjádření žalovaného k žalobě

14. Žalovaný předně konstatoval, že žalobcem zmiňovaný průběh komunikace ani propustky nebyly vybudovány v rámci řízení o KPÚ a tudíž nenese za jejich nesprávné naddimenzování žádnou odpovědnost. Navíc sám žalobce v žalobě uvádí, že tento spor je řešen mimo řízení o KPÚ, v rámci řízení občanskoprávního.
15. Dále s odkazem na znění § 9 odst. 6 zákona o pozemkových úpravách vyjádřil přesvědčení, že Pozemkový úřad může v souladu s platnými právními předpisy provést v průběhu řízení pozemkových úprav změnu obvodu, pokud pro to shledá důvody. V důsledku toho je následně postupováno podle § 5 odst. 3 a § 5 odst. 1 písm. a) uvedeného zákona.
16. Dle žalovaného není pravdivé tvrzení žalobce, že se nevyjádřil k důvodům změny obvodu KPÚ. V souvislosti s tím ocitoval pasáže z odůvodnění napadeného rozhodnutí nacházející se na jeho str. 4 a 5.
17. Žalovaný uvedl, že Pozemkový úřad špatně vyhodnotil stanovení obvodu pozemkových úprav, neboť se snažil nad rámec zákona a zákonem mu svěřených kompetencí vyřešit spor, který není možné řešit prostřednictvím pozemkových úprav. Jelikož bylo v průběhu řízení o KPÚ zjištěno, že obvod KPÚ nebyl stanoven vhodně, bylo postupováno podle § 9 odst. 6 zákona o pozemkových úpravách. Ze znění citovaného ustanovení je dle žalovaného zřejmé, že i zákonodárce předpokládá určitý vývoj v nastavování obvodu pozemkových úprav. V žádném případě nelze postup Pozemkového úřadu vyhodnotit jako cílenou individuální akci směřovanou proti žalobci. Je třeba si dle žalovaného uvědomit, že na počátku řízení vychází Pozemkový úřad pouze z dostupných grafických a popisných podkladů a teprve v průběhu řízení mohou být zjištěny takové skutečnosti, které vedou k nutné změně obvodu pozemkových úprav, a proto je Pozemkový úřad oprávněn v odůvodněných případech přistoupit k takovému postupu.
18. Pokud jde o problematiku účastnictví, zabýval se jí žalovaný na str. 8 napadeného rozhodnutí.

source not found.

19. Závěrem žalovaný v obecné rovině dodal, že ke změnám obvodu pozemkových úprav je přístupováno poměrně výjimečně, a to na základě řádného zvážení a vyhodnocení dané situace správním orgánem, který řízení o pozemkových úpravách vede, protože kromě dopadů na práva a postavení dosavadních účastníků řízení je třeba brát vždy v potaz i hledisko ekonomické. Provedení změny obvodu pozemkových úprav je totiž spojeno s vyhotovením potřebných geometrických plánů a dalšími pracemi, které jsou hrazeny z finančních prostředků určených pro pozemkové úpravy, což je také jeden z důvodů, proč je stanovení obvodu ponecháváno na uvážení správního orgánu a nikoliv na žádostech vlastníků pozemků.
20. Žalovaný proto navrhl závěrem, aby krajský soud žalobu zamítl.

IV. Jednání soudu

21. Při jednání soudu dne 6. 2. 2018 setrvali účastníci řízení na svých stanoviscích. K dotazu soudu žalobce sdělil, že k porušení jeho subjektivních veřejných práv došlo tím, že pokud by byl účastníkem KPÚ, byly by jeho pozemky geodeticky zaměřeny a pojednány. To by pro něj mohlo mít význam ohledně sporu vedeného mezi ním a obcí X. Následně ale uvedl, že toto občanskoprávní soudní řízení bylo již pravomocně zastaveno, protože oba účastníci podali návrh na jeho přerušení, ale do jednoho roku od této skutečnosti ani jeden z nich nepodal návrh na pokračování daného řízení. Podstata sporu spočívala v tom, že dle názoru žalobce cesta mezi jeho pozemky nevede po pozemku p. č. 1040, který je ve vlastnictví obce, jak by tomu správně mělo být, ale po jeho pozemcích. V minulosti již byly tyto pozemky zaměřovány asi čtyřikrát, ale s výsledky zaměření žalobce nikdy nesouhlasil. Právě od zaměření pozemků v rámci KPÚ si slibuje ukončení tohoto letitého sporu.

V. Skutkové a právní závěry krajského soudu

22. Krajský soud následně přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů v řízení podle části třetí hlavy první a druhé dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen "s. ř. s."). O věci usoudil následovně.
23. Předně uvádí, že všechny nemovitosti, o nichž bude v tomto rozsudku pojednáno, se nacházejí v katastrálním území X; nebude tedy již z toho důvodu tento údaj u označení nemovitostí dále uvádět.
24. Krajský soud se nejprve zabýval námitkou nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí, resp. prvoinstančního správního rozhodnutí. Nepřezkoumatelnost je natolik závažnou vadou rozhodnutí, že se jí krajský soud musí zabývat i tehdy, pokud by ji žalobce nenamítal, tedy z úřední povinnosti (srov. § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s.). Má-li rozhodnutí správního orgánu projít testem přezkoumatelnosti, je třeba, aby se jednalo o rozhodnutí srozumitelné, s uvedením dostatku důvodů podporujících výrok rozhodnutí.
25. Nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů je dána především tehdy, opřel-li správní orgán rozhodovací důvody o skutečnosti v řízení nezjišťované, případně zjištěné v rozporu se zákonem (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 12. 2003, č. j. 2 Ads 58/2003 – 75), nebo pokud zcela opomenul vypořádat některou z uplatněných námitek (viz např. rozsudek ze dne 18. 10. 2005, č. j. 1 Afs 135/2004 – 73, či rozsudek ze

source not found.

dne 8. 4. 2004, č. j. 4 Azs 27/2004 – 74). Za nepřezkoumatelná pro nesrozumitelnost lze považovat zejména ta rozhodnutí, která postrádají základní zákonné náležitosti; z nichž nelze seznat, o jaké věci bylo rozhodováno či jak bylo rozhodnuto; jejichž výrok je v rozporu s odůvodněním; která neobsahují vůbec právní závěry vyplývající z rozhodných skutkových okolností nebo jejichž důvody nejsou ve vztahu k výroku jednoznačné (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 12. 2003, č. j. 2 Azs 47/2003 – 130).

26. V případě napadeného rozhodnutí se žalovaný ani Pozemkový úřad nedopustili výše uvedené nesrozumitelnosti v podobě vnitřní rozpornosti výroku, nerozlišení výroku a odůvodnění, nezjistitelnosti jeho adresátů či nevhodné formulace, protože jak napadené, tak prvoinstanční, rozhodnutí jasně a přehledně obsahuje všechny zákonem předepsané náležitosti. Ostatně samotný žalobce jejich obsahu porozuměl, přičemž s jejich závěry věcně polemizuje ve vyargumentované žalobě. Nelze tudíž hovořit o tom, že by přezkoumávaná rozhodnutí správních orgánů byla nesrozumitelná. Skutečnost, že žalobce se závěry správních orgánů nesouhlasí, nepředstavuje důvod pro zrušení napadeného rozhodnutí pro jeho údajnou nesrozumitelnost.
27. Pokud jde o nepřezkoumatelnost rozhodnutí správních orgánů pro nedostatek důvodů, pod tento termín spadají rovněž nedostatky důvodů skutkových. Bude se typicky jednat o případy, kdy správní orgán opřel rozhodovací důvody o skutečnosti v řízení nezjišťované, případně zjištěné v rozporu se zákonem, anebo kdy není zřejmé, zda vůbec nějaké důkazy v řízení byly provedeny. Ani v tomto směru nezjistil krajský soud žádné pochybení (k tomu v podrobnostech níže). Z faktu, že správní orgány nepřisvědčily argumentaci žalobce a že dospěly k závěrům, se kterými nesouhlasí, nelze dovozovat nepřezkoumatelnost jejich rozhodnutí.
28. Pozemkový úřad se důvody vedoucími k jeho rozhodnutí, že žalobce není účastníkem předmětných KPÚ, věnoval od str. 7 do str. 10 svého rozhodnutí, žalovaný pak na str. 5 až 9 napadeného rozhodnutí.
29. V podrobnostech krajský soud na tyto pasáže obou rozhodnutí odkazuje. A současně konstatuje, že k závěrům správních orgánů obou stupňů nemá žádných zásadních výhrad a ztotožňuje se s nimi. Považuje proto za zbytečné je opakovat a v podrobnostech na ně odkazuje.
30. Možnost odkázat na závěry uvedené v rozhodnutí žalovaného přitom krajský soud dovozuje z ustálené soudní praxe, zejména rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 7. 2007, č. j. 8 Afs 75/2005-130, publikovaného pod č. 1350/2007 Sb. NSS, podle kterého *„je-li rozhodnutí žalovaného důkladné, je z něho zřejmé, proč žalovaný nepovažoval právní argumentaci účastníka řízení za důvodnou a proč jeho odvolací námitky považoval za liché, mylné nebo vyvrácené, shodují-li se žalobní námitky s námitkami odvolacími a nedochází-li krajský soud k jiným závěrům, není praktické a ani časově úsporné zdlouhavě a tímž nebo jinými slovy říkat totéž. Naopak je vhodné správné závěry si přisvojit se souhlasnou poznámkou.“*
31. Jak je patrné z ustanovení § 9 odst. 6 zákona o pozemkových úpravách, lze v průběhu pozemkových úprav provést změnu jejich obvodu a tedy i okruhu účastníků, pokud pro to pozemkový úřad shledá důvody. V takovém případě postupuje dle § 5 odst. 3 věta druhá citovaného zákona.

source not found.

32. Jak uvedly správní orgány ve svých rozhodnutích, pozemky žalobce zapsané na LV č. 8 pro dané katastrální území byly do obvodu KPÚ nejprve zařazeny z toho důvodu, protože se předpokládalo, že v jejich rámci dojde v dotčené lokalitě k vyřešení shora popsaného sporu o umístění stavby cesty.
33. Zároveň popsaly, proč za situace, kdy žalobce se zařazením některých svých pozemků naplňujících kritéria vymezená v § 3 odst. 3 zákona o pozemkových úpravách do KPÚ nesouhlasil, nepřichází naplnění tohoto cíle v úvahu.
34. Pozemkový úřad podrobně odůvodnil a popsal, jaká situace by nastala, pokud by do KPÚ byly zařazeny pouze ty pozemky žalobce, jejichž hranice je nesporná a s jejichž zařazením žalobce souhlasí, a proč by takovou situací byl žalobce zcela bezdůvodně zvýhodněn (viz zejména str. 9 rozhodnutí Pozemkového úřadu).
35. Není sporu o tom, že obvod pozemků žalobce byl řádně vyšetřen za účasti a se souhlasem žalobce a stabilizované body jsou v katastru nemovitostí evidovány s kódem kvality 3. Je tedy i v terénu nesporné, které pozemky byly z obvodu KPÚ vyřazeny. Pozemkový úřad rovněž uvedl, že tyto žalobcovy pozemky tvoří ucelený blok, který již není třeba upravovat pro vhodnější racionální hospodaření, tedy pro jejich zařazení do obvodu KPÚ nespovídá žádný z důvodů vymezených v § 2 zákona o pozemkových úpravách. Tento fakt žalobce, a to ani při jednání soudu, nikterak fakticky nezpochybnil.
36. Krajský soud proto uzavírá, že ani rozhodnutí Pozemkového úřadu ani rozhodnutí žalovaného nepřezkoumatelnými pro nedostatek důvodů neshledal. Důvody, které vedly správní orgány k vyřazení žalobcových pozemků z obvodu KPÚ, potažmo tedy i důvody, proč přestal být v důsledku této skutečnosti žalobce účastníkem KPÚ, naopak považuje jednak za logické, jednak za souladné s účelem a cílem pozemkových úprav jak je vymezen v § 2 zákona o pozemkových úpravách. Obsah rozhodnutí tedy rozhodně není projevem jejich libovůle, jak jim vytýkal žalobce.
37. Krajský soud si je vědom závěrů obsažených v rozsudku Krajského soudu v Brně sp. zn. 30 A 83/2016, na které upozornil žalobce, tedy že přistoupil-li pozemkový úřad ke změně obvodu pozemkových úprav, kterou vyjmul pozemky některých vlastníků, neznamená to ještě samo o sobě, že se pozemkové úpravy nemohou přímo dotknout vlastnických či jiných věcných práv těchto vlastníků a že tito přestávají být účastníky řízení.
38. V souvislosti s tím připomíná krajský soud znění § 2 s. ř. s., dle něhož ve správním soudnictví poskytují soudy ochranu veřejným subjektivním právům fyzických i právnických osob způsobem stanoveným tímto zákonem a za podmínek stanovených tímto nebo zvláštním zákonem a rozhodují v dalších věcech, v nichž tak stanoví tento zákon. V návaznosti na to dle § 65 odst. 1 s. ř. s. kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti (dále jen „rozhodnutí“), může se žalobou domáhat zrušení takového rozhodnutí, popřípadě vyslovení jeho nicotnosti, nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak.
39. Krajský soud proto zaměřil svoji pozornost na posouzení otázky, jaká veřejná subjektivní práva žalobce byla napadeným rozhodnutím dotčena, když samozřejmě byl

source not found.

v tomto směru vázán rozsahem žalobních námitek, neboť řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu je ovládáno zásadou dispoziční (§ 75 odst. 2 s. ř. s.).

40. Jak z obsahu žaloby, tak i z vyjádření žalobce při jednání soudu, plyne, že sám žalobce spatřuje dotčení svých veřejných subjektivních práv toliko ve faktu, že nezařazením jeho pozemků do KPÚ nebudou tyto pozemky zaměřeny, což mu mohlo býti ku prospěchu v jeho sporu s obcí X.
41. Takové veřejné subjektivní právo ale žalobci nesvědčí. Dle § 2 zákona o pozemkových úpravách se pozemkovými úpravami ve veřejném zájmu prostorově a funkčně uspořádávají pozemky, scelují se nebo dělí a zabezpečuje se jimi přístupnost a využití pozemků a vyrovnání jejich hranic tak, aby se vytvořily podmínky pro racionální hospodaření vlastníků půdy. V těchto souvislostech původní pozemky zanikají a zároveň se vytvářejí pozemky nové, k nimž se uspořádávají vlastnická práva a s nimi související věcná břemena v rozsahu rozhodnutí podle § 11 odst. 8. Současně se jimi zajišťují podmínky pro zlepšení kvality života ve venkovských oblastech včetně napomáhání diverzifikace hospodářské činnosti a zlepšování konkurenceschopnosti zemědělství, zlepšení životního prostředí, ochranu a zúrodnění půdního fondu, lesní hospodářství a vodní hospodářství zejména v oblasti snižování nepříznivých účinků povodní a sucha, řešení odtokových poměrů v krajině a zvýšení ekologické stability krajiny. Výsledky pozemkových úprav slouží pro obnovu katastrálního operátu a jako neopomenutelný podklad pro územní plánování.
42. Z uvedeného je zřejmé, že smyslem a účelem pozemkových úprav není samo osobě vyjasnit sporné hranice sousedících pozemků různých vlastníků. A o nic jiného ale žalobci v podstatě nejde. Nenamítá, že by vyřazením jeho pozemků z obvodu KPÚ došlo k dotčení např. jeho vlastnického práva, jiného jeho věcného práva ani jiného jeho veřejného subjektivního práva. Nenamítá ani existenci v § 2 zákona o pozemkových úpravách vymezených kritérií, pro která by jeho pozemky do obvodu KPÚ zařazeny být měly.
43. Chce toliko, aby u těch pozemků, u nichž souhlasí se zařazením do KPÚ, byly zaměřeny jejich hranice. Nutno ovšem zdůraznit, že zákon o pozemkových úpravách nejenže nezakotvuje nárok vlastníka pozemků na to být účastníkem KPÚ, ale už vůbec nezakotvuje nárok vlastníků na zařazení jejich pozemků do KPÚ z toho důvodu, že by tím došlo k zaměření sporných hranic jejich pozemků a to za účelem vyřešení jejich občanskoprávních sporů s vlastníky pozemků sousedních. Žalobce se tak vlastně snaží vyřešit svůj spor ryze občanskoprávního charakteru za pomoci institutu veřejného práva, tedy institutu KPÚ. A to navíc za situace, kdy na vyřešení této otázky v rámci řízení vedeného u civilního soudu zcela rezignoval a po jeho přerušení nežádal jeho pokračování, v důsledku čehož bylo dané soudní řízení pravomocně zastaveno. K takovému účelu ale KPÚ dle zákona o pozemkových úpravách neslouží.
44. Jiné žalobní námitky žalobce nevznsl. Krajský soud proto uzavírá, že v průběhu soudního řízení nebyla zjištěna existence veřejného subjektivního práva žalobce, které by vydáním napadeného rozhodnutí bylo dotčeno. Důvody, které vedly správní orgány k závěru, že žalobce ztratil vyřazením svých pozemků z obvodu KPÚ postavení účastníka KPÚ, jsou dle krajského soudu ze shora uvedených důvodů zákonné a správné.

source not found.

45. Krajskému soudu proto nezbylo, než žalobu zamítnout, protože ji neshledal důvodnou (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).

VI. Náklady řízení

46. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovaný se náhrady nákladů řízení při jednání soudu výslovně vzdal.

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.)

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Hradec Králové 13. února 2018

JUDr. Jan Rutsch v. r.
předseda senátu

pokračování
source not found.

10

Error! Reference